

előkelőbb képviselői, a gyáripárosok és bankok szindikusai jelentek meg; ott volt az előadáson Kánya Kálmán követünk és Wettstein János követségi tanácsos is. Az előadáson Franz Schlégelberger tirkostanácsos elnökölt, aki megnyitó beszédében kiemelte Kunz Ödön professzor jelentős kodifikatórius munkásságát, amely úgy az igazságügyi, mint szakkörök előtt milderűtt ismeretes. Az előadás során dr. Kunz reámutatott arra, hogy a korlátolt felelősségű társaság intézményesítése Magyarországon első lépéseként jelentkezik egy messzeható részvényjogi reformnak. Már eleve meghatározottat a kerete azoknak a törpe és kisvállalkozásoknak, amelyek az eljövendő részvényjog szigorúságát elbirni nem fogják. Másfelől a kft. törvény egyuttal jelzi azokat az irányokat is, amelyek felé az eljövendő reform haladni fog. Éppen ezért előadásában az új törvénynek főleg azon intézkedéseivel foglalkozott, amelyek a megalkotandó részvényjog szempontjából is elvi jelentőségűek. Ilyenek a hitelezők védelmére vonatkozó szabályok, az apport, az utóalapítás és a mérlegkérdés szabályai. Tártyalta a kft. szervezetét, a revízió kérdését és részletesen foglalkozott a részvényes felvilágosítás kérésí jogával, e kérdés bírói gyakorlatával.

A nagy tetszéssel fogadott előadás után az elnök reá mutatott arra, hogy a magyar kft. törvénynek különösen az a rendelkezése ragadta meg figyelmét, amely az állandó könyvvizsgálatot oly módon igyekszik népszerűsíteni, hogy a könyvvizsgálat alatt álló kft.-nek megengedi cégében a „hites könyvvizsgálat alatti“ toldat felvételét. Ez a rendelkezés egymágában is rávilágít arra, hogy a magyar törvényhozó nemcsak a legnagyobb alapossággal, hanem mélyenszántó pszichikával is igyekszik a gazdasági kérdéseket szabályozni. A részvényes felvilágosítására irányuló jogosultsága tekintetében szellemesen emelte ki Schlégelberger, hogy ő a törvényi szabályozástól sokat nem vár, mert azt ugyan a törvény kimondhatja, hogy a részvényes a közgyűlésen felvilágosításokat kérhet az elnöktől és az elnök köteles a részvényes kérdésére felelni, de hogy mit feleljen, azt a törvény nem állapíthatja meg. Már pedig ő nem tud elképzelni egy olyan élíhetetlen közgyűlési elnököt, aki a hozzáintézett kérdésre valamit ne felelne.

*

Igazságszolgáltatás és napisajtó; ügyvédi reklám címmel érdekes ankétot rendezett az Ügyvédi Kör, melynek előadói ügyvédi részről dr. Teller Miksa, a sajtó részéről pedig a esillagos cikkek neves írója, Szabó László professzor voltak. Az ügyvédelőadó ékes példákkal mutatta ki, hogy gyakran mily nagyfoku jogtudatlanságról tanuskodó tudósítosokkal traktálja a napisajtó a közönségét; polgári ügyekben

pedig majdnem-teljesen hallgat a krónika. Szabó László viszont a sajtónak a szuverén jogát hangoztatta, amellyel a saját szempontjából kiválogatja azt, amit érdekesnek és közölhetőnek tart. Az ügyvéd gyakran hallatlanul érdekesnek vél oly témákat, amelyek az újságíró számára mit sem jelentenek; viszont a sajtó munkása nem egyszer tartja rendkívül érdekesnek a közönség számára azt, ami szigorúan vett jogi értelemben vajmi érdektelen.

Az ügyvédi reklámozás kérdésében Szabó professzornak az a véleménye, hogy a sajtónak joga, de kötelessége is megemlíteni a szereplő ügyvéd nevét akkor és ott, amikor és ahol valamely eseményről és ügyről beszámolva, az illető ügyvédnek ez ügyvel kapcsolatban szerepe volt. Teller Miksa is meglehetősen szabadelvű felfogást vallott e kérdésben: míg az ankét vitafelzólalói — dr. Vámbéry Rusztem, dr. Szőke Sándor, dr. Berend Béla, dr. Vas Imre, dr. Leopold Elemér — nézetei e kérdésben megoszlottak. Voltak, akik hangoztatták, hogy különösen a védelemnek gyakran igen nagy jelentőségű érdeke fűződik ahhoz, hogy a nagyközönség megtudja, ki a védő, akinél tehát például a védő tanúk jelntkezhetnek stb.; rámutattak arra is, hogy a reklámnak egyéb módjai (címeiket fitogtató telefonkönyvbejegyzés, címtábla stb.) megengettek lévén, miért ne értesülhessen a közönség arról, hogy egyik vagy másik ügyvéd mily sikereket ért el. Ezzel szemben a felszólalók egyike-másika rámutatott arra a kevésbé esztetikus összműködésre, ami az informáló ügyvéd és a hálás riporter közt fennáll s aninek eredményeképp egy-egy ügyvéd nevével tulontul sokat találkozhatunk a lapok hasábjain és hivatkoztak az osztrák példára, ahol a kamara eltiltotta az ügyvédek mindenemű sajtóinformálástól; igaz, hogy ez a határozat csak papíron maradt.

Az ankét e sorok írásakor még nem fejeződött be; a téma igen érdekes és praktikus. Azt hisszük a magunk részéről, hogy ha nem is mehetünk oly messzire, mint ahogy azt a balatonfüredi ügyvédkongresszuson Wolf Ernő javasolta, hogy t. i. az ügyvéd nevének az újságokban szerepelni egyáltalán ne legyen szabad: mindamellettt nagyon üdvös lenne, ha a kirivó és minden jóízű ember szemét sértő, valóban reklámizü harsonázásnak a leghatékonyabban elejét tudná venni a fegyvbui hatóság. Ez utóbbinak saját megítélése szerint, valóban jury módjára kell a konkrét eseteket elbíralnia.

F. P.

*

Dr. Nagy Dezső Bálint előadása Pécsen. Az Országos Ügyvédszövetség pécsi osztályának meghívására dr. Nagy Dezső Bálint f. évi január 11-én előadást tartott *A törvénykezési illetékek néhány kérdéséről, különös tekintettel a jelzőjoggal kapcsolatos illetékekere* címűen.